

ผมขอโทษครับ

ภาพ / เรื่อง : สมหวัง วันนิจ

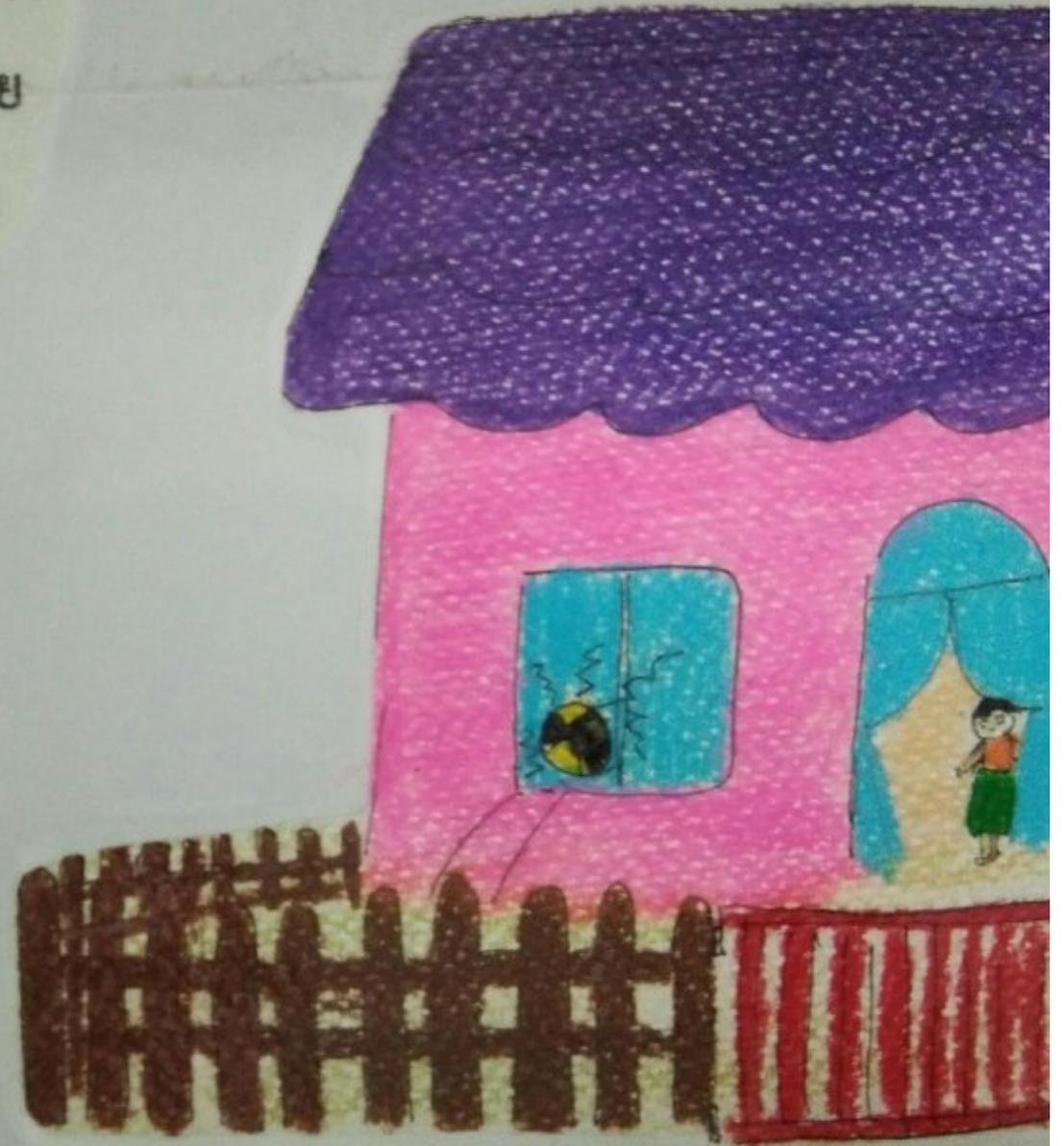
ตัวผมชื่อตัน
มีเพื่อนหลายคน
วันนี้ไปเล่น
เตะลูกบอลกัน

ชอบเล่นซุกซน
เล่นซนด้วยกัน
หน้าบ้านยายจัน
สนุกมากมาย

แต่แล้วลูกบอล
แล้วกระเด็นขึ้น
มีเสียงดังพลั้ง
เด็ก ๆ ทั้งหลาย

กระดอนจากพื้น
โดนผืนหน้าต่าง
จนแจ้งกระจาย
วีนึกระเจิง

น้องตันตกใจ
เพื่อนต่างหนีกัน
พอศิยายจัน
เห็นตันยืนอยู่

วิ่งหนีไม่ทัน
ไม่ทันมาดู
เดินผ่านประตู
รีบเข้าไปถาม

ต้นريبขอโทษ
สังเกตได้จาก
ต้นยอมรับผิด
จึงเจอยายจั้น

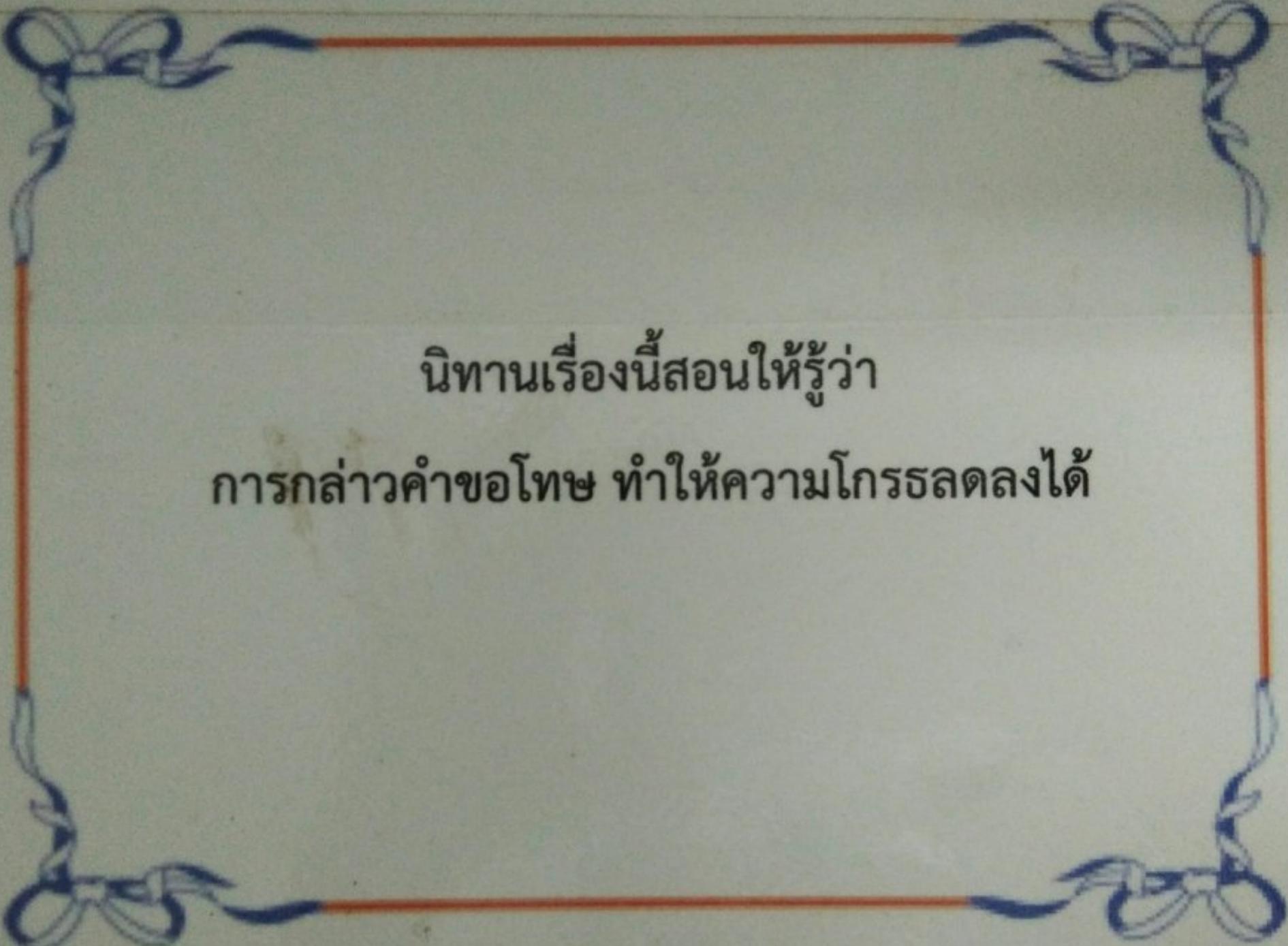
เห็นยายโกรธมาก
คือยายชนกัน
เพราะหนีไม่ทัน
ตามทันพอดี

น้องตันดีใจ
เพราะต้นขอโทษ
ทำผิดยอมรับ
หนูน้อยคนดี

คุณยายไมโกรธ
ไม่คิดโดดหนี
ขอโทษรับทันที
น่ารักจริงเอ๋ย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

การกล่าวคำขอโทษ ทำให้ความโกรธลดลงได้